

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK

JMÉNEM REPUBLIKY

Městský soud v Praze rozhodl v senátě složeném z předsedy JUDr. Slavomíra Nováka a soudců JUDr. Hany Pipkové a JUDr. Marcely Rouskové v právní věci žalobce: **AAA AUTO a.s., IČ: 266 99 648**, se sídlem Hostivice, Husovo nám. 14, zastoupen Mgr. Petrou Fialovou, advokátkou v Praze 1, V Jámě 1, proti žalovanému: **Úřad průmyslového vlastnictví**, se sídlem Praha 6, Antonína Čermáka 2a, v řízení o žalobě proti rozhodnutí předsedy Úřadu průmyslového vlastnictví č. j. O-458480/36950/2009/ÚPV ze dne 1. 12. 2009,

t a k t o:

- I. Žaloba se zamítá.**
- II. Žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení.**

O d ů v o d n ě n í :

Žalobce se včas podanou žalobou dne 2. 2. 2010 domáhal zrušení rozhodnutí předsedy Úřadu průmyslového vlastnictví č. j. O-458480/36950/2009/ÚPV ze dne 1. 12. 2009, kterým byl zamítnut jeho rozklad proti rozhodnutí Úřadu průmyslového vlastnictví ze dne 29. 5. 2009 o zamítnutí přihlášky kombinované ochranné známky zn. sp. O-458480 ve znění „AAA AUTO premium“ pro část výrobků na základě námitek podaných společnostmi RENAULT TRUCKS, se sídlem 99, Route de Lyon, Saint Priest, Francie.

Přihlašované kombinované označení zn. sp. O-458480 ve znění „AAA AUTO premium“ bylo s právem přednosti ode dne 24. 4. 2008 zveřejněno dne 2. 7. 2008 pro

výrobky a služby zařazené do třídy 9: nabíjecí agregáty pro elektrické baterie, zvuková poplašná zařízení, antény, autorádia, brýle, pouzdra na brýle, přístroje na zaznamenávání času, dálkové ovládače, magnetické, kompaktní a optické nosiče dat nahrané i nenahrané, hasící přístroje jističe, pojistky, tlakoměry, ochranné přilby, ochranné oděvy, ochranné rukavice, ochranné plachty, audio a video přijímače, reproduktory, spínače, elektrické zámky, zapalovače cigaret do automobilu, informační systémy dopravní situace; do třídy 12: vozidla, automobilové řetězy, automobilové bezpečnostní sedačky pro děti, čalounění a potahy vozidel, houkačky pro vozidla, zavazadlové nosiče pro vozidla, nosiče jízdních kol a lyží, pneumatiky, poplašné zabezpečovací zařízení pro vozidla, autodoplňky v rámci této třídy; do třídy 35: autobazar, obchod s novými i ojetými vozidly, zprostředkování obchodu s novými i ojetými vozidly, pomoc při řízení obchodní činnosti, marketing, služby v oblasti telefonních dotazů v rámci této třídy, účetnictví, činnost účetních poradců, propagační činnost, reklama, analýzy nákladu, zprostředkování služeb uvedených v této třídě; do třídy 36: leasingové smlouvy, zejména na dopravní prostředky, finanční služby včetně leasingu, směnářské služby, zastavárna, uzavírání pojistek, konzultační služby v oblasti pojišťovnictví, pojištění, finanční analýzy, leasing, vše v rámci této třídy, zprostředkování služeb uvedených v této třídě do třídy 37. Opravy, údržba, seřizování a mytí dopravních prostředků, montáž a demontáž motorových vozidel, montáž a demontáž autopříslušenství, autoopravy, zprostředkování služeb uvedených v této třídě; do třídy 39: pronájem vozidel, pronájem parkovacích ploch, automobilová doprava, odtahování dopravních prostředků při poruchách, parkování automobilů, služby v dopravě a přepravě, skladování zboží, informační služby v dopravě (dopravní situace), technická asistence (silniční), přeprava, zprostředkování služeb uvedených v této třídě; do třídy 40: zpracování materiálů podle Niceské dohody o mezinárodním třídění výrobků a služeb pro účely zápisu známek ze dne 15. června 1957.

Namítaná mezinárodní slovní ochranná známka č. 654611 ve znění „PREMIUM“ s právem přednosti ode dne 23. 11. 1995 je zapsána pro výrobky zařazené ve třídách 7, 11 a 12 podle Niceské dohody o mezinárodním třídění výrobků a služeb, přičemž v kolizní třídě 12: vozidla, dopravní prostředky pozemní, vzdušné nebo vodní, kamióny, dodávkové vozy, dodávky (vozidla) a minivany, vozidla pro přepravu osob a/nebo zboží, tahače a tažná zařízení pro přívěsná vozidla, karosérie vozidel, motory pro pozemní vozidla, převodové hřídele a převodová soukolí pozemních vozidel, spřahadla pro pozemní vozidla, duše pro pneumatiky, kapoty pro vozidla, řetězy pro vozidla, torzní tyče pro vozidla, obruče kol pro vozidla, spojovací tyče (táhlá) pro pozemní vozidla, mimo tyčí jako dílš motorů (strojů), součástí klikových skříní pozemních vozidel (ne motorové), protismykové (sněhové) řetězy, hnací hřídele a hnací řetězy pozemních vozidel, závěsné tlumiče a tlumící pružiny pro vozidla, čepy (ložiskové), nápravy vozidel, ráfky kol a kryty na automobilová kola, pneumatiky, hroty do pneumatik, rychlostní (převodové) skříně pro pozemní vozidla, hydraulické obvody pro vozidla, konvertory pro pozemní vozidla, převody redukční pro pozemní vozidla, turbíny pro pozemní vozidla, ozubení, převody pro pozemní vozidla, sedadla a opěrky hlavy pro sedadla vozidel, brzdy vozidel, brzdová obložení a lamely pro vozidla, brzdové čelisti pro vozidla, spojky pro pozemní vozidla, podvozky (rámy) vozidel, nárazníky pro vozidla, uzávěry palivových nádrží vozidel, bezpečnostní popruhy a pásy pro sedadla vozidel, náradí na opravu duší pneumatik, směrovky vozidel, airbagy do vozidel pro bezpečnost řidičů a spolujezdců, stěrače skel, čalounění a potahy vozidel, náboje pro kola vozidel, blatníky, čelní ochranná skla a skal do vozidel, zařízení proti oslnění do vozidel, volanty pro vozidla podle Niceské dohody o mezinárodním třídění výrobků a služeb.

Společnost RENAULT TRUCKS podala námitky proti zápisu přihlašovaného slovního označení ve znění „AAA AUTO premium“ do rejstříku ochranných známek podle § 7 odst. 1 písm. a) zákona č. 441/2003 Sb., o ochranných známkách a o změně zákona č. 6/2002 Sb., o soudech, soudcích, přísedících a státní správě soudů a o změně některých dalších zákonů (zákon o soudech a soudcích), ve znění pozdějších předpisů, (zákon o ochranných známkách), ve znění pozdějších předpisů. Namítala, že je majitelem mezinárodní slovní ochranné známky č. 654611 ve znění „PREMIUM“ s dřívějším právem přednosti, která je nápadně podobná s napadeným kombinovaným označením ve znění „AAA AUTO premium“ a je přihlašovaná pro shodné a podobné výrobky ve třídě 12 podle Niceské dohody o mezinárodním třídění výrobků a služeb.

Rozhodnutím Úřadu průmyslového vlastnictví ze dne 29. 5. 2009 byla zamítnuta přihláška kombinované ochranné známky zn. sp. O-458480 ve znění „AAA AUTO premium“ pro část výrobků na základě námitek podaných společností RENAULT TRUCKS, se sídlem 99, Route de Přihláška kombinované ochranné známky zn. sp. O-458480 ve znění „AAA AUTO premium“ byla zamítnuta pro všechny přihlášené výrobky zařazené do třídy 12: vozidla, automobilové řetězy, automobilové bezpečnostní sedačky pro děti, čalounění a potahy vozidel, houkačky pro vozidla, zavazadlové nosiče pro vozidla, nosiče jízdních kol a lyží, pneumatiky, poplašné zabezpečovací zařízení pro vozidla, autodoplňky v rámci této třídy podle Niceské dohody o mezinárodním třídění výrobků a služeb pro účely zápisu známek ze dne 15. června 1957.

Předmětná přihláška ochranné známky byla postoupena k zápisu do rejstříku ochranných známek pro výrobky a služby zařazené do třídy 9: nabíjecí agregáty pro elektrické baterie, zvuková poplašná zařízení, antény, autorádia, brýle, pouzdra na brýle, přístroje na zaznamenávání času, dálkové ovládače, magnetické, kompaktní a optické nosiče dat nahrané i nenahrané, hasící přístroje jističe, pojistky, tlakoměry, ochranné přilby, ochranné oděvy, ochranné rukavice, ochranné plachty, audio a video přijímače, reproduktory, spínače, elektrické zámky, zapalovače cigaret do automobilu, informační systémy dopravní situace; do třídy 35: autobazar, obchod s novými i ojetými vozidly, zprostředkování obchodu s novými i ojetými vozidly, pomoc při řízení obchodní činnosti, marketing, služby v oblasti telefonních dotazů v rámci této třídy, účetnictví, činnost účetních poradců, propagační činnost, reklama, analýzy nákladu, zprostředkování služeb uvedených v této třídě; do třídy 36: leasingové smlouvy, zejména na dopravní prostředky, finanční služby včetně leasingu, směnárenské služby, zastavárna, uzavírání pojistek, konzultační služby v oblasti pojišťovnictví, pojištění, finanční analýzy, leasing, vše v rámci této třídy, zprostředkování služeb uvedených v této třídě do třídy 37: opravy, údržba, seřizování a mytí dopravních prostředků, montáž a demontáž motorových vozidel, montáž a demontáž autopříslušenství, autoopravy, zprostředkování služeb uvedených v této třídě; do třídy 39: pronájem vozidel, pronájem parkovacích ploch, automobilová doprava, odtahování dopravních prostředků při poruchách, parkování automobilů, služby v dopravě a přepravě, skladování zboží, informační služby v dopravě (dopravní situace), technická asistence (silniční), přeprava, zprostředkování služeb uvedených v této třídě; do třídy 40: zpracování materiálů podle Niceské dohody o mezinárodním třídění výrobků a služeb.

Žalovaný vydal dne 1. 12. 2009 rozhodnutí ve věci rozkladu ze dne 26. 6. 2009, podaného přihlašovatelem, proti rozhodnutí Úřadu ze dne 29. 5. 2009 o zamítnutí přihlášky kombinované ochranné známky ve znění „AAA AUTO premium“ shora uvedené spisové značky. Žalovaný svým rozhodnutím o rozkladu rozhodl tak, že se zamítnutí přihlášky uvedeného přihlašovaného označení zamítnuta pro všechny přihlášené výrobky zařazené do třídy 12 podle Niceské dohody o mezinárodním třídění výrobků a služeb potvrzuje.

Žalovaný porovnal obě označení podle stanovených kritérií a uvedl, že napadené označení ve znění „AAA AUTO premium“ tvoří tři slovní prvky v grafickém provedení, zatímco namítaná mezinárodní ochranná známka je slovní ve znění „PREMIUM“. Namítaná mezinárodní ochranná známka je tedy obsažena v napadeném označení.

Při porovnání z hlediska vizuálního uvedl, že u napadeného označení je třetí slovní prvek „premium“ rozměrově větší a výraznější než jsou první dva slovní prvky „AAA AUTO“ a vyhodnotil tak, že ačkoliv spotřebitel vizuálně zaznamená mezi porovnávanými slovními prvky určitou odlišnost, může nabýt dojmu, že přihlašované označení a namítaná mezinárodní ochranná známka spolu souvisejí.

Při porovnání z fonetického hlediska konstatoval, že přihlašované označení je i z fonetického hlediska v určité míře podobné namítané mezinárodní ochranné známce s ohledem na zcela shodný slovní prvek „premium/PREMIUM“.

Při porovnání slovního prvku „premium/PREMIUM“, který v překladu do českého jazyka znamená odměna, plat, pojistné, náhrada apod., z hlediska sémantického, žalovaný uvedl, že není výrazem s vysokou rozlišovací způsobilostí, nicméně pro výrobky ve třídě 12 podle Niceské dohody o mezinárodním třídění výrobků a služeb, lze jej považovat za prvek distinktivní. Běžný spotřebitel jej tedy bude vnímat porovnávaná označení podobně, neboť výrazy „AAA AUTO“, nemohou zamezit tomu, aby se běžnému spotřebiteli nevybavila souvislost s namítanou mezinárodní ochrannou známkou ve znění „PREMIUM“, a proto se může domnívat, že takto označené výrobky pocházejí od stejného subjektu. Podle žalovaného jsou tedy porovnávaná označení podobná i z hlediska sémantického.

Pokud jde o podobnost přihlášených výrobků zařazených do třídy 12 podle Niceské dohody o mezinárodním třídění výrobků a služeb, žalovaný uvedl, že v tomto případě je rozhodující hledisko běžného spotřebitele, tj. toho, komu jsou výrobky určeny, neboť úroveň jeho pozornosti se mění podle kategorie posuzovaných výrobků. V případě pozemních vozidel a jejich příslušenství či doplňků představuje běžného spotřebitele široká veřejnost, která se může v obchodním styku s těmito výrobky setkat. Při porovnání výrobků zařazených do třídy 12 žalovaný konstatoval, že je zřejmé, že se jedná o výrobky shodné a podobné, jež slouží ke stejnému nebo podobnému účelu, které jsou určeny stejnému či podobnému okruhu zákazníků.

Žalovaný poukázal v této souvislosti rozsudek Soudního dvora Evropské unie, (dále jen „SDEU“), ve věci C-39/97 Canon Kabushiki Kaisha v. Metro-Goldwyn-Mayer Inc. a uvedl, že přihlašované označení je s namítanou mezinárodní ochrannou známkou podobné, a že existuje ve smyslu § 7 odst. 1 písm. a) zákona o ochranných známkách na straně veřejnosti pravděpodobnost záměny pro všechny přihlašované výrobky zařazené ve třídě 12 podle

Niceské dohody o mezinárodním třídění výrobků a služeb, neboť obě porovnávaná označení obsahují shodný slovní prvek „premium/PREMIUM“.

Žalobce se svým podáním domáhal zrušení napadeného rozhodnutí z důvodu nezákonnosti, která má spočívat v chybné aplikaci ustanovení § 7 odst. 1 písm. a) zákona o ochranných známkách, která má být způsobena tím, že byla nesprávně právně posouzena otázka existence pravděpodobnosti záměny.

Žalobce nepopíral podobnost výrobků, pro které je žádána ochrana ve třídě 12 s výrobky majitele namítané mezinárodní ochranné známky, popíral však shodnost či podobnost obou označení.

Namítal, že porovnávaná označení nejsou z hlediska shodnosti nebo podobnosti vizuální, fonetické nebo významové pro relevantní veřejnost zaměnitelná.

Žalobce namítal, že je majitelem celé známkové řady „AAA AUTO“, a že přihlašované označení a starší ochranná známka nevyvolají u běžného spotřebitele shodný nebo podobný dojem. Dovolával se ustálené judikatury SDEU, např. C-342/97, C361/04.

Žalovaný správní orgán ve svém vyjádření ze dne 3. 8. 2010 navrhl žalobu zamítnout a odkázal na odůvodnění napadeného rozhodnutí ze dne 1. 12. 2009.

Městský soud v Praze ve věci rozhodl bez jednání, neboť k výzvě soudu podle § 51 odst. 1 soudního řádu správního se žalobce ani žalovaný nevyjádřili.

Městský soud v Praze posoudil věc takto:

Městský soud v Praze posoudil napadené rozhodnutí podle § 75 soudního řádu správního, a to v mezích žalobcem uplatněných žalobních bodů, jakož i řízení, které mu předcházelo, přičemž vycházel ze skutkového a právního stavu, který tu byl v době rozhodování správního orgánu a dospěl k závěru, že žaloba není důvodná.

Podle § 7 odst. 1 písm. a) zákona o ochranných známkách přihlašované označení se nezapiše do rejstříku na základě námitek proti zápisu ochranné známky do rejstříku podaných u Úřadu vlastníkem starší ochranné známky, pokud z důvodu shodnosti či podobnosti se starší ochrannou známkou a shodnosti nebo podobnosti výrobků či služeb, na něž se přihlašované označení a ochranná známka vztahují, existuje pravděpodobnost záměny na straně veřejnosti; za pravděpodobnost záměny se považuje i pravděpodobnost asociace se starší ochrannou známkou,

Podle rozsudku Nejvyššího správního soudu čj. 5 As 37/2011-111 i druhové označení v případech, kdy jeho druhový význam není z hlediska vnímání průměrného spotřebitele příliš

známý a kdy je naopak tradičně užíváno jako součást ochranných známek pro výrobky či služby konkrétního vlastníka s dlouhodobě významným postavením na daném trhu, může posilovat spojení, které se na straně veřejnosti vytvořilo mezi těmito konkrétními výrobky nebo službami a pro ně užívanými ochrannými známkami. Ani v těchto případech nemůže vlastník takových starších ochranných známek bránit jiným subjektům, aby si pro danou kategorii výrobků nebo služeb přihlašovaly jako ochranné známky označení obsahující tento druhový výraz, může však i v rámci námitkového řízení požadovat, aby tato přihlašovaná označení byla svým provedením natolik odlišná, aby se ve smyslu § 7 odst. 1 písm. a) zákona o ochranných známkách, vyloučila pravděpodobnost záměny s ochrannými známkami tohoto vlastníka.

Podle rozsudku Nejvyššího správního soudu čj. 4 As 90/2006-123 zápisná nezpůsobilost přihlašovaného označení není dána jakoukoli podobností s registrovanou ochrannou známkou, ale toliko podobností závadnou, tj. podobností, jež vyvolává pravděpodobnost záměny ohledně původu výrobků či služeb [§ 7 odst. 1 písm. a) zákona o ochranných známkách]. Nepříčí se principům známkoprávní ochrany samo o sobě, dospěje-li správní orgán k závěru o různém stupni rozlišovací způsobilosti ochranných známek; rozlišovací způsobilost ochranných známek nelze paušálně považovat za identickou.

Podle rozsudku Nejvyššího správního soudu Boh. A 6439/27 u každého přihlašovaného označení je žalovaný povinen posoudit zaměnitelnost přihlášeného označení s ochrannou známkou, či s přihlášeným označením s dřívějším právem přednosti na základě skutkových zjištění učiněných v průběhu řízení komplexně, ze všech, v tom kterém případě rozhodných hledisek.

Městský soud v Praze se tedy v první řadě zabýval důvodností námítky žalobce, a to námitkou uplatněnou podle § 7 odst. 1 písm. a) zákona o ochranných známkách a dospěl k závěru, že není důvodná, neboť žalovaný posoudil správně námítky uplatněné ve smyslu tohoto ustanovení, podle něhož se přihlašované označení nezapiše do rejstříku na základě námitek podaných majitelem starší ochranné známky, pokud z důvodu shodnosti či podobnosti se starší ochrannou známkou a shodnosti nebo podobnosti výrobků či služeb, na něž se přihlašované označení a ochranná známka vztahují, existuje pravděpodobnost záměny na straně veřejnosti; za pravděpodobnost záměny se považuje i pravděpodobnost asociace se starší ochrannou známkou.

Podle ustálené judikatury SDEU vnímání ochranných známek průměrným spotřebitelem dotčených výrobků nebo služeb hraje rozhodující úlohu v celkovém posouzení nebezpečí záměny ochranných známek. V tomto ohledu průměrný spotřebitel vnímá obvykle ochrannou známkou jako celek a nezabývá se jejími jednotlivými detaily. Toto kritérium bylo ve specifické oblasti ochranných známek potvrzeno rozsudkem ve věci C-342/97 Lloyd Schuhfabrik Meyer, ohledně otázky, zda má ochranná známka vysokou rozlišovací způsobilost.

Z žalobou napadeného rozhodnutí je zřejmé, že žalovaný posuzoval, zda existuje nebezpečí záměny ochranných známek z pohledu průměrného spotřebitele. Jím se rozumí zejména současní nebo potenciální spotřebitelé daného druhu výrobků nebo služeb, pro které

se ochranná známka užívá, nebo osoby zapojené do distribuční sítě daného druhu výrobků nebo služeb, popřípadě obchodní kruhy, zabývající se daným druhem výrobků nebo služeb, pro které se ochranná známka užívá. Základem pro pojetí relevantního spotřebitele se stal rozsudek SDEU ve věci C-210/96 Gut Springenheide, v němž bylo konstatováno, že při posuzování, zda dané označení je schopno klamat, se musí brát v úvahu pravděpodobné očekávání průměrně informovaného, pozorného a rozumného průměrného spotřebitele.

Ochranná známka může na straně veřejnosti vyvolat pravděpodobnost záměny, jestliže je natolik podobná jiné ochranné známce, že může spotřebitele uvést v omyl co do původu takto označovaných shodných nebo podobných výrobků nebo služeb. Podle názoru soud v inkriminované věci existuje z pohledu průměrného spotřebitele nebezpečí záměny, a proto bylo nutno tuto žalobní námitku odmítnout jako nedůvodnou.

Žalovaný ve svém rozhodnutí odkázal na ustálenou judikaturu SDEU, jíž byl při svém rozhodování vázán, a provedl posouzení existence nebezpečí záměny výrobků nebo služeb, které se týkalo vzhledové, fonetické nebo pojmové podobnosti dotčených ochranných známek, včetně celkového dojmu, kterým tyto ochranné známky působí, s přihlédnutím zejména k jejich rozlišovacím a dominantním prvkům. Žalovaný správní orgán při svém rozhodování se držel interpretačních pomůcek stanovených ustálenou citovanou judikaturou SDEU, byť na ně výslovně neodkazoval, a proto se nedopustil nesprávného právního posouzení. Své posouzení podobnosti přihlašovaného označení a namítané mezinárodní ochranné známky založil nejen na obecných úvahách, nýbrž provedl i analýzu všech relevantních skutečností projednávané věci, čímž zohlednil požadavek celkového posouzení nebezpečí záměny s přihlédnutím ke všem relevantním faktorům projednávané věci a na základě celkového dojmu, jímž působí přihlašované označení a namítaná mezinárodní ochranná známka.

Pokud žalobce namítal chybné posouzení žalovaného o existenci možnosti záměny, musel soud jeho námitku odmítnout jako nedůvodnou. Žalovaný v správním řízení postupoval v souladu s postuláty stanovenými ustálenou judikaturou, ve svém rozhodnutí se řádně vypořádal se všemi kritérii pravděpodobnosti záměny ochranných známek, resp. napadeného označení a namítané mezinárodní ochranné známky. Přihlašované označení i namítaná mezinárodní ochranná známka byly žalovaným posuzovány na základě stanovených kritérií z hlediska průměrného spotřebitele a byla konstatována jejich zaměnitelnost.

Městský soud v Praze musel soud poukázat na kompenzační princip dle rozsudku SDEU ve věci C-39/97 Canon Kabushiki Kaisha v. Metro-Goldwyn-Mayer Inc., jenž byl rovněž zmíněn žalovaným v napadeném rozhodnutí, a podle něhož se známkoprávní ochranou je pojmově spjata, že různé ochranné známky mají různý stupeň rozlišovací způsobilosti, neboli že míra pravděpodobnosti záměny se u každé z ochranných známek odlišuje a nelze ji paušálně považovat za identickou, v důsledku čehož se nutně různí i úroveň ochrany, které se jednotlivé ochranné známky těší. Celkové posouzení pravděpodobnosti záměny zahrnuje vzájemnou souvislost mezi relevantními faktory a zejména podobnost mezi ochrannými známkami a mezi těmito výrobky nebo službami. Menší podobnost mezi těmito výrobky nebo službami může být vykompenzována větší podobností mezi známkami a naopak.

Rozsudek SDEU ve věci C-39/97 Canon byl vydán v rámci řízení o předběžných otázkách k výkladu první směrnice Rady 89/104/EHS, kterou se sblíží právní předpisy členských států o ochranných známkách, která harmonizovala národní právní předpisy členských států, týkající se ochranných známek. SDEU se v něm závazně vyjadřoval k tomu, jakým způsobem má být vykládán čl. 4 odst. 1 směrnice, a tím současně i k tomu, jakým způsobem je nutno interpretovat § 7 zákona o ochranných známkách, který směrnicí implementuje. Pokud byl tedy učiněn závěr, že mezi staršími ochrannými známkami a přihlašovaným označením existuje podobnost, bylo povinností správního orgánu zabývat se dále také shodností, resp. podobností služeb, na něž se přihlašované označení a namítaná mezinárodní ochranná známka vztahují. Podobnost totiž vždy existuje ve větší či menší míře s tím, že nižší stupeň podobnosti mezi označeními může být vyvážen vyšším stupněm podobnosti mezi chráněnými druhy výrobků či služeb, a naopak. Žalovaný správní orgán postupoval v souladu s ustálenou judikaturou SDEU a Městský soud v Praze neshledal v jeho závěrech pochybení.

Pokud žalobce namítal nesprávné posouzení pravděpodobnost záměny předmětných označení na straně veřejnosti ve smyslu § 7 odst. 1 písm. a) zákona o ochranných známkách, musel soud jeho námitku odmítnout. Napadené označení je podobné s namítanou mezinárodní ochrannou známkou, když obě označení obsahují dominantní shodný slovní prvek „premium/PREMIUM“. Pokud se žalobce dovolával slovního prvku „AAA AUTO“, musel soud upozornit na skutečnost, že slovní prvek „AAA“ není nikterak výrazně distinktivní a ojedinělý, tento slovní prvek je často používán různými podnikatelskými subjekty jako součást obchodních firem nebo ochranných známek. Označení začínající trojicí písmen „A“ jsou totiž umístěna na předních pozicích telefonních seznamů či jiných seznamů nebo katalogů, shromažďujících data o různých obchodních subjektech. Druhé slovo „AUTO“ je pro výrobky zařazené do třídy 12 podle Niceské dohody o mezinárodním třídění výrobků a služeb popisné. Označení „AAA AUTO“ samo o sobě nemá dostatečnou rozlišovací způsobilost.

Pokud žalobce namítal, že je majitelem celé známkové řady „AAA AUTO“, musel soud i tuto námitku odmítnout jako nepatřičnou, neboť tato námitka nebyla uplatněna v odůvodnění rozkladu žalobce podaného dne 28. 7. 2009. Soud se proto touto námitkou nemohl zabývat, neboť při soudním přezkumu rozhodnutí musí soud vycházet ze skutkového a právního stavu, který tu byl v době rozhodování správního orgánu.

Pokud se žalobce dovolával ustálené judikatury SDEU, a to konkrétně rozsudku ve věci C-342/97 Lloyd Schuhfabrik Meyer, musel soud tuto námitku odmítnout jako neodůvodněnou. Soud naopak zjistil, že žalovaný v inkriminované věci se řádně zabýval kritériem průměrného spotřebitele. Stanovil skupinu, do níž by měl spotřebitel výrobků zařazených do třídy 12 podle Niceské dohody o mezinárodním třídění výrobků a služeb náležet, a poté správně stanovil jeho chování. Nejprve uvedl, komu jsou výrobky určeny. Připomenul, že úroveň pozornosti průměrného spotřebitele se mění podle kategorie posuzovaných výrobků. V případě pozemních vozidel a jejich příslušenství či doplňků představuje běžného spotřebitele široká veřejnost, která se může v obchodním styku s těmito výrobky setkat. Žalovaný v otázce posouzení podobnosti označení postupoval v inkriminované věci zcela v intencích své dosavadní rozhodovací praxe, přičemž v úvahu byla vzata standardně užívaná kritéria podobnosti, a to hledisko vizuální, fonetické,

sémantické, jakož i hledisko průměrného spotřebitele, přičemž předmětná označení byla posuzována v jejich komplexnosti, tj. i z hlediska jejich celkového dojmu.

Pokud se žalobce dovolával rozsudku SDEU ve věci C-361/04 P Claude Ruiz-Picasso, Paloma Ruiz-Picasso, Maya Widmaier-Picasso, Marina Ruiz-Picasso a Bernard Ruiz-Picasso v Úřad pro harmonizaci na vnitřním trhu (ochranné známky a vzory) (OHIM), musel soud i tuto námitku odmítnout jako neodůvodněnou, a to především z toho důvodu, že v namítaném rozsudku se jednalo o využívání vlastních jmen osob, které jsou velmi proslulé nebo populární, jako ochranných známek.

SDEU v této věci judikoval, jestliže je z hlediska skutkového prokázáno, že objektivní vlastnosti daného výrobku znamenají, že průměrný spotřebitel si jej zakoupí pouze po zvláště pozorném zkoumání, je z hlediska práva důležité přihlídnout k tomu, že taková okolnost může snížit nebezpečí záměny, ve smyslu čl. 8 odst. 1 písm. b) nařízení č. 40/94, ochranných známek vztahujících se k takovým výrobkům v klíčovém okamžiku, kdy dochází k výběru mezi těmito výrobky a mezi těmito ochrannými známkami. Skutečnost, že relevantní veřejnost může rovněž vnímat takové výrobky a ochranné známky, které se k nim vztahují, za jiných okolností, než je koupě, a vykázat případně nižší úroveň pozornosti při takových příležitostech, nebrání tomu, aby bylo přihlídnuto ke zvláště vysokému stupni pozornosti průměrného spotřebitele v okamžiku, kdy se připravuje a provádí svůj výběr mezi různými výrobky dotčené kategorie. Je jednak zjevné, že bez ohledu na povahu dotčených výrobků a ochranných známek, vždy nastanou situace, kdy veřejnost věnuje těmto výrobkům nebo známkám při setkání s nimi pouze nízký stupeň pozornosti. Požadavek zohlednění nejnižšího stupně pozornosti, jenž může veřejnost vykázat při setkání s výrobkem nebo ochrannou známkou, by popřel veškerou relevanci, pro účely posouzení nebezpečí záměny, kritéria vycházejícího ze stupně pozornosti, který se mění v závislosti na kategorii výrobků. Krom toho není přiměřené vyžadovat od orgánu povolaného k posouzení existence nebezpečí záměny, aby určil pro každou kategorii výrobků průměrnou hodnotu pozornosti spotřebitele podle stupně pozornosti, který je tento spotřebitel schopen vykázat v různých situacích. (viz body 40–43)

V inkriminované věci je nesporné, že žalovaný správní orgán dostal všem premisám vyplývajícím z citovaného rozsudku SDEU, než vydal své rozhodnutí. Nelze rovněž přehlédnout skutečnost, že namítaná mezinárodní ochranná známka byla zapsána jako slovní a je ji tedy možné užívat v jakékoli podobě, která nemění její rozlišovací způsobilost, a to i v kombinaci s dodatečnými prvky. Takovým přidaným prvkem může být například i slovo „auto“, neboť namítaná mezinárodní ochranná známka je zapsána mj. právě pro automobily. Z toho důvodu by byla pravděpodobnost záměny obou označení ještě vyšší, a proto přihlašované označení nebylo možné na základě námitek zapsat do rejstříku pro třídu 12 podle Niceské dohody o mezinárodním třídění výrobků a služeb, tj. pro třídu, jež zahrnuje vozidla a jiné dopravní prostředky.

Městský soud v Praze přezkoumal napadené rozhodnutí správního orgánu v rozsahu žalobních bodů a dospěl k závěru, že žalovaný správní orgán při svém rozhodování neporušil zákonem stanovené povinnosti a nevydal nezákonné rozhodnutí. Z těchto důvodů proto soud

podané žalobě nevyhověl a podle § 78 odst. 7 soudního řádu správního jí zamítl tak, jak je ve výroku tohoto rozsudku uvedeno.

Výrok o náhradě nákladů řízení soud opřel o ustanovení § 60 odst. 1 soudního řádu správního a contrario, neboť žalobce neměl ve věci úspěch a žalovanému správnímu orgánu žádné náklady řízení nevznikly.

P o u č e n í:

Proti tomuto rozhodnutí lze podat kasační stížnost ve lhůtě dvou týdnů ode dne jeho doručení. Kasační stížnost se podává ve dvou (více) vyhotoveních u Nejvyššího správního soudu, se sídlem Moravské náměstí 6, Brno. O kasační stížnosti rozhoduje Nejvyšší správní soud.

Lhůta pro podání kasační stížnosti končí uplynutím dne, který se svým označením shoduje se dnem, který určil počátek lhůty (den doručení rozhodnutí). Připadne-li poslední den lhůty na sobotu, neděli nebo svátek, je posledním dnem lhůty nejblíže následující pracovní den. Zmeškání lhůty k podání kasační stížnosti nelze prominout.

Kasační stížnost lze podat pouze z důvodů uvedených v § 103 odst. 1 s. ř. s. a kromě obecných náležitostí podání musí obsahovat označení rozhodnutí, proti němuž směřuje, v jakém rozsahu a z jakých důvodů jej stěžovatel napadá, a údaj o tom, kdy mu bylo rozhodnutí doručeno.

V řízení o kasační stížnosti musí být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

Soudní poplatek za kasační stížnost vybírá Nejvyšší správní soud. Variabilní symbol pro zaplacení soudního poplatku na účet Nejvyššího správního soudu lze získat na jeho internetových stránkách: www.nssoud.cz.

V Praze dne 15. října 2013

**JUDr. Slavomír Novák, v.r.
předseda senátu**

**za správnost vyhotovení:
Simona Štěpinová**